

ansaa sig selv for tilstrækkeligt sagkyndig paa dette Omraade, engageret en Kontorchef under Københavns Belysningsvæsen, der er Specialist her, til at lægge Overslaget, og han har lagt det, som det foreligger her. Det ærede Medlem havde jo da ogsaa, saa vidt jeg forstod, kun een Indvending mod dette Overslag, og den gjaldt den Udgift, der er paaregnet til Anskaffelse af selve den elektriske Kraft. Der har det ærede Medlem formodentlig overset, at det jo ikke ligger i mit Forslag, at man skal anlægge noget selvstændigt Elektricitetsværk paa Fredensborg Slot. Det er man ikke bunden til, selv om det Forslag vedtages, som det ærede Medlem her foreslaar at stryge. Det er selvfølgelig heller ikke min Agt at gaa dertil, hvis der er nogen anden Udvej, især da jeg kan gaa ud fra, at disse andre Udveje, gaaende ud paa at søge den elektriske Kraft leveret andre Steder fra, ville blive billigere. Det er allerede i det foreliggende oplyst, at hvis man kunde komme i Kontraktforhold til det paatænkte Elektricitetsværk ved Strandvejen om Levering af den elektriske Kraft, vil man i Anlægget kunne spare noget over 20,000 Kr. Hvorvidt dette vil blive muligt, ved jeg lige saa lidt nu, som den Gang Budgettet blev lagt, thi jeg tror ikke en Gang, det er afgjort, om dette Værk kommer til Eksistens i et saadant Omfang, at det kan levere Elektricitet til Fredensborg Slot, men i alt Fald er det næppe afgjort, om det faar andre Abonenter paa den paagældende Egn, hvorved vi kunde faa Kraften til den paaregnede Pris. Nu er der af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) nævnt, at der paatænkes dannet et nordsjællandsk Elektricitetsværk, og at man rimeligvis derfra vil kunne faa Kraften endnu billigere. Ja, det synes jo saa, og intet skulde være mig kærere, end om dette blev til Virkelighed. Dette Selskab er imidlertid ikke dannet endnu; der foreligger i alt Fald ikke for Ministeriet for offentlige Arbejder nogen som helst Henvendelse fra dette Selskabs Side om at træde i Kontraktforhold med det. Men saa snart en saadan Henvendelse maatte fremkomme, skal der med den største Velvillie blive indledet Forhandlinger om muligt at entrent med det. — Den Tanke, det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen) udtalte om at kontrahere med Gas- og Vandværket dernede, forstod jeg ikke rigtig; thi det er jo Elektricitet, her er Tale om, ikke Gas eller Vand. Men kommer der alligevel Tilbud fra dette Værk om at skaffe Elek-

tricitet til Slottet, skal det gerne blive taget under Overvejelse. Jeg ønsker at faa den elektriske Belysning indlagt saa billigt for Statskassen som muligt, det kan det ærede Medlem være vis paa, og naar han altsaa er enig med mig i — og saaledes forstod jeg hans Udtalelse —, at det ikke vil være sømmeligt at nægte Indlæggelsen af elektrisk Belysning paa Fredensborg Slot, henstiller jeg til ham, om det ikke efter denne Udtalelse fra min Side alligevel maatte stemme med hans Tankegang at tage dette Ændringsforslag tilbage. Sker det ikke, maa jeg naturligvis tilraade at stemme imod det.

Tilbage er endnu kun indenfor Betænkningen eet Ændringsforslag, nemlig Nr. 238, hvor et Mindretal, bestaaende af de socialdemokratiske Medlemmer og Folketingets Venstre, foreslaar at nægte en Bevilling paa 13,000 Kr. til 5 Normalmilitærtog, idet de altsaa gøre gældende, at det er en Bevilling, der rettest maatte henhøre under Krigsministeriet. Det er i og for sig kun et Pladsspørgsmaal, og jeg tillægger det derfor heller ikke stor Betydning, men jeg skal kun sige, at det har undret mig, at de Herrer i Aar have villet rejse dette Spørgsmaal, endogsaa saa stærkt, at de have stillet Forslag om at stryge denne Bevilling paa mit Budget, da de samme ærede Medlemmer jo for to Aar siden vare med til at bevilge en Sum til Anskaffelse af ganske lignende Materiel. Jeg husker ikke, hvor mange Militærtog det den Gang drejede sig om, men det er jo heller ikke Antallet, det kommer an paa, det er Principet. Vi have nu i alt syv af den Slags, og her drejer det sig om fem til. Hovedbestanddelen af disse Tog er en særlig Slags Godsvogne med Klapper til at slaa ned i begge Ender af Vognen, med Forbindelsesbroer imellem Vognene o. desl., og de bruges til Befordring af Mandskab, Heste og andet Krigsberedskab. Det er ganske sandt, at Hovedformaalet med disse Tog er, som det ogsaa fremgaar af Betegnelsen, at befordre Militær, men det er jo endelig ikke udelukket, at de kunne bruges ogsaa til andet, og saalænge de anskaffes for Statsbanernes Regning og altsaa ere Statsbanernes Ejendom, have disse jo ogsaa Frihed til at bruge dem, som de ville. Det er naturligvis et Spørgsmaal, hvorom der kan strides, hvorvidt det er Statsbanernes eller Krigsbestyrelsens Sag at anskaffe saadanne Tog. Gaar man ud fra — hvad der dog altsaa ikke ganske holder Stik — at de kun kunne eller skulle bruges af Militæret, saa kunde man sige: Saa lad